

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-160/10 J przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 3 grudnia 2012 r. przez J

(Sprawa C-550/12 P)

(2013/C 32/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: J (przedstawiciel: A. Auer, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie w całości wyroku wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-160/10 poprzez wydanie wyroku o następującej sentencji: „wyrok wydany przez Sąd Unii Europejskiej w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-160/10 J przeciwko Parlamentowi Europejskiemu zostaje uchylony w całości. Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania”.

W razie uznania skargi za dopuszczalną:

— o uwzględnienie w całości przedstawionego w pierwszej instancji żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2010 r. o odrzuceniu petycji nr 1673/2009 z dnia 19 listopada 2009 r.;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w pierwszej instancji;

tytułem żądania ewentualnego:

— o odesłanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd błędnie stwierdził brak naruszenia przez Komisję Petycji obowiązku uzasadnienia przy stwierdzeniu niedopuszczalności petycji wniesionej przez wnoszącego odwołanie. Podniósł on wyraźnie w swojej petycji naruszenie prawa własności oraz naruszenie przez władze austriackie dyrektywy 2004/48/WE⁽¹⁾. W decyzji o stwierdzeniu niedopuszczalności petycji nie rozpatrzono owych naruszeń prawa, w związku z czym wnoszący odwołanie nie był w stanie zrozumieć powodów, dla których Parlament Europejski uznał jego petycję za niedopuszczalną.

Sąd uznał ponadto w sposób błędny z prawnego punktu widzenia, że działania władz austriackich pozostawały bez związku ze stosowaniem prawa Unii. Władze austriackie skonfiskowały wnoszącemu odwołanie dokumenty objęte prawami własności intelektualnej bez odszkodowania. W związku z tym naruszono prawo własności intelektualnej wnoszącego odwołanie, co mieści się w zakresie zastosowania dyrektywy 2004/48/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45, sprostowanie Dz.U. 2004, L 195, s. 16 i Dz.U. 2007, L 204, s. 27).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 4 października 2012 r. w sprawie T-215/10 Republika Grecka przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 grudnia 2012 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-552/12 P)

(2013/C 32/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i E. Leftheriotou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— Republika Grecka wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu, zgodnie z tym, co przedstawia ona szczegółowo w dalszej części, oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

— W odniesieniu do korekt w sektorze bawełny, a w szczególności w odniesieniu do zgodności systemu pomocy na produkcję bawełny z zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli (ZSZiK), Republika Grecka wysuwa następujące zarzuty w swoim odwołaniu:

— naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 6, art. 7, art. 10 ust. 1 i 2 lit. c) i e) oraz art. 17 rozporządzenia nr 1051/2001 – niewystarczające uzasadnienie – naruszenie zasady proporcjonalności;

- naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 17 rozporządzenia nr 1051/2001 – niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie.
- W odniesieniu do środków dotyczących środowiska w odwołaniu podniesione zostały następujące zarzuty:
 - naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie wytycznych i zasady proporcjonalności – błąd w uzasadnieniu;
 - naruszenie prawa Unii Europejskiej: błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1051/2001 i art. 1 rozporządzeń nr 1123/2009, nr 903/2005 i nr 871/2006 – niewystarczające uzasadnienie;
 - naruszenie gwarancji proceduralnych w zakresie obrony – niewystarczające uzasadnienie.
- W odniesieniu do korekt w sektorze rozwoju obszarów wiejskich zarzuty podniesione w odwołaniu są następujące:
 - błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1663/1995, a ponadto niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie.
- W odniesieniu do korekt w sektorze pomocy dla osób najbardziej potrzebujących Republika Grecka podnosi następujący zarzut w odwołaniu:
 - błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 3149/1992 – niewystarczające lub sprzeczne uzasadnienie – naruszenie zasady proporcjonalności – błędna wykładnia i błędne zastosowanie norm dotyczących równości broni w postępowaniu oraz sprawiedliwego rozłożenia ciężaru dowodu – uchybienia w postępowaniu przed Sądem naruszające interesy Republiki Greckiej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 września 2012 r. w sprawie T-169/08 DEI przeciwko Komisji, wniesione w dniu 30 listopada 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-553/12 P)

(2013/C 32/14)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: Th. Christoforou, A. Antoniadis i adwokat A. Oikonomou)

Druga strona postępowania: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Republika Grecka, Energeiaki Thessalonikis AE, Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (H.E.& D.S.A.)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 20 września 2012 r. w sprawie T-169/08;
- jeżeli stan postępowania na to pozwala — ostateczne rozstrzygnięcie sprawy;
- obciążenie DEI kosztami postępowania w obu instancjach i kosztami, jakie w tych instancjach poniosła Komisja.

Zarzuty i główne argumenty

- W swoim pierwszym zarzucie odwołania Komisja podnosi, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo w odniesieniu do interpretacji i stosowania art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE w świetle wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Ponadto Sąd błędnie zastosował te artykuły w rozpatrywanej sprawie, wskutek czego dokonał złej kwalifikacji i interpretacji dowodów oraz błędnej interpretacji uzasadnienia decyzji Komisji. Dokonana przez Sąd ocena, której uzasadnienie również jest niedokładne, niepełne i niewystarczające, zniekształca i błędnie interpretuje dowody oraz wypacza uzasadnienie zaskarżonej decyzji Komisji, jako że w decyzji tej Komisja wykazała, iż sporne środki przyjęte przez Republikę Grecką zakłóciły strukturę rynku i naruszyły równość szans na rynku węgla brunatnego, umożliwiając DEI — przedsiębiorstwu publicznemu — rozszerzenie pozycji dominującej na wtórny rynek hurtowy energii elektrycznej w Grecji i utrudniając tym samym wejście na ten rynek nowym konkurentom.
- Zdaniem Komisji zaskarżony wyrok zawiera błędy również dlatego, iż Sąd w ogóle nie wziął w nim pod uwagę okoliczności, że Komisja udowodniła w zaskarżonej decyzji, iż utrzymanie przez Grecję — dzięki przyjęciu przez nią spornych środków — uprzywilejowanego dostępu DEI do węgla brunatnego po liberalizacji rynku energii elektrycznej i utworzeniu w maju 2005 r. rynku hurtowego energii elektrycznej, zakłóciło strukturę rynku ze względu na naruszenie równości szans, co doprowadziło do sytuacji, w której DEI — wyłącznie dzięki posiadaniu przez nią niemal monopolistycznych praw do eksploatacji węgla brunatnego — mogła rozszerzyć swoją pozycję dominującą z rynku pierwotnego na rynek wtórny. Wskutek tego DEI została zachęcona do podjęcia na owym rynku wtórnym działań noszących znamiona nadużycia, ograniczając lub wykluczając możliwość wejścia na niego nowych konkurentów (zob. w szczególności wyroki Trybunału w sprawach Raso, GB-Inno-BM, Connect Austria, Dusseldorp, CBEM i MOTOE). Rozszerzenie pozycji dominującej DEI z rynku pierwotnego na rynek wtórny i utrzymanie jej na nim, wraz z absolutną przewagą konkurencyjną, jaką spółka ta posiadała w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ze względu na niski koszt węgla brunatnego, pozwoliło DEI na